

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

HOOFDSTUK 11: VRAGENLIJST ONTWERP

- 11.1 Introductie
- 11.2 Welke informatie wil je?
 - 11.2.1 Hypothese
 - 11.2.2 Ontwikkelingstest en validatie
 - 11.2.3 Parameterschatting van de bevolking
 - 11.2.4 Hypothese en modeltest
- 11.3 Open vs. gesloten antwoordpatronen
- 11.4 Veelgebruikte antwoordpatronen
- 11.5 Regelmatige verwoordingproblemen
- 11.6 Types van informatie verzameld door vragenlijsten
 - 11.6.1 Achtergrond en demografische data
 - 11.6.2 Gedragsrapportage
 - 11.6.3 Attitudes en meningen
 - 11.6.4 Kennis
 - 11.6.5 Intenties, verwachtingen en aspiraties
- 11.7 Bestaande schalen en metingen
- 11.8 Vragenlijst lay-out
- 11.9 Conclusie
- 11.10 Verdere lezing

Doelstellingen

Dit hoofdstuk zal de lezer in de gewoontes en gemeenschappelijke problemen introduceren die we kunnen associëren met vragenlijsten. Het behandelt de types van vragenlijstenonderzoek die zowel gericht kunnen zijn op vragenlijsten, gemeenschappelijke verwoording van problemen en reactieformaten, als op het schetsen van gemeenschappelijke problemen.

Sleutelwoorden	
Ja-knikken	Meerdere antwoordmogelijkheden
Achtergrond vertaling	Geen gedragsproblemen
Nep-pijpleiding techniek	Open antwoordpatronen
Categorische antwoorden	Gerangschikte schaal
Gesloten antwoordpatronen	Classificatieschaal
Codefouten	Satisficing/besluit
filtervragen	

De nep-pijpleiding techniek is een methode van de psychologie en sociaal onderzoek , het aantal eerlijke antwoorden op gevoelige vragen toegenomen.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

11.1 Introductie

De bescheiden vragenlijst is waarschijnlijk de meest eenvoudige gemeenschappelijke onderzoeksmethode i/d sociale wetenschappen. De belangrijkste voordelen van de vragenlijst zijn, zijn duidelijke eenvoud, zijn veelzijdigheid en zijn lage kostprijs als een methode van het verzamelen van gegevens. Voor vele onderzoeksonderwerpen, verstrekken vragenlijsten data met voldoende kwaliteit om zowel hypothesen te testen als om echte beleidssuggesties te maken. Waar mensen wensen een bevolkingsparameter te maken, schat (i.e; maak schattingen van numerieke eigenschappen van een bevolking zoals het gemiddeld aantal bezoekers i/d kerk per week) de prijsvoordelen van vragenlijsten tegenover interviews betekent dat veel meer mensen kunnen worden ondervraagd voor een gegeven budget dan dat anders mogelijk zou zijn. Vragenlijsten zijn een relatieve goed begrepen technologie en er zijn een enorm aantal gidsen met goede vragenlijsten.

De perfecte vragenlijst ontwerpen is waarschijnlijk onmogelijk, wat er ook van zij. De ervaring toont dat je er zelden een kan ontwerpen waarmee al je respondenten, neem alleen je academische deelnemers, gelukkig zijn. Hieraan gelijk, is het onwaarschijnlijk dat je een vragenlijstenstudie zal voltooien zonder jezelf de vraag te stellen 'waarom heb ik niets daarover gevraagd'. Dit moet niet gezien worden als een tekortkoming van vragenlijstenmethoden, zoveel als een onvermijdelijk deel van het antwoordproces. Dit is niet om te zeggen dat zorgzaam vragenlijstenontwerp kan worden genegeerd. Er zijn teveel vragenlijsten geproduceerd door de jaren heen die eenvoudige fouten bevatten, die de waarde van de datacollectie serieus ondermijnd hebben. Je moet altijd streven om het aantal van deze fouten te minimaliseren, en hopelijk zal wat volgt, je alert maken voor meer duidelijke problemen.

De focus van dit hoofdstuk ligt bij zelf-invul vragenlijsten, de sectie bij het punt v/d verwoording bevat sommige ideeën die van toepassing zijn bij interview programma's. Je moet dit hoofdstuk lezen in verbinding met hoofdstuk 6 over onderzoeken en steekproeven.

11.2 Welke informatie wil je?

De grote veelzijdigheid van de vragenlijsten zoals een data verzameltechniek betekent dat het moeilijk is zijn aangewezen gebruiken te veralgemenen. Het is, hoe dan ook, gebruikelijk om te proberen gemeenschappelijke doelstellingen te classificeren sinds de verleiding vaak data van vragenlijsten produceert om een aantal van deze doelstellingen simultaan tegemoet te komen, terwijl we geen v/d doelstellingen goed vervullen. Een voorlichting van deze algemene doeleinden moet helpen om te focussen op het proces v/h vragenlijstenontwerp.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

11.2.1 Hypothese

Op deze wijze, zijn vragenlijsten nuttig voor het bevragen v/e groot aantal mensen 'wat als', verkennende types van vragen. De intentie is om een gevoel te krijgen over hoe mensen op bepaalde kwesties antwoorden. Wanneer we proberen interessante inzichten te onthullen op deze manier, is het vaak wenselijk om mensen toe te laten open antwoorden te maken, ongedwongen door je eerdere verwachtingen van welke klassen van antwoorden nuttig voor jou zijn. Terwijl deze soort informatie ook kan worden verkregen door ongestructureerde interviews en groepsdiscussies, kan een vragenlijststudie je een gevoel voor de waaier van waarschijnlijke reacties geven en een ruw idee van hoe gemeenschappelijk bepaalde antwoorden zijn.

Soms is het doel zien of er enige onderliggende dimensies zijn, of vermeende oorzaken die antwoorden beïnvloeden in een reeks van items. In zulke gevallen, worden gewoonlijk verkennende data analytische procedures, zoals een verkennende factoranalyse en cluster analyse gebruikt. Zoals er vaak geen hypothetische theorie gevestigd was over de items, enkel je voorgevoelens en intuïties, zoals analytische procedures zijn het best van een geproduceerde hypothese over de natuur of bepaalde items voor toekomstige studies.

11.2.2 Ontwikkelingstest en validatie

Een gemeenschappelijke applicatie van vragenlijsten is i/h koninkrijk van testontwikkeling. Dit kan vele vormen aannemen. Een reeks van items (vragen in vorm) kan worden getest als een potentiële schaal om een psychologisch construct te meten zoals ze zeggen, depressie of aangenaamheid. De doelstelling is antwoorden verzamelen voor de items zodat gevarieerde psychometrische procedures gebruikt kunnen worden om betrouwbaarheid of validiteit te testen. Een reeks van items meten vermoedelijk enkele psychologische constructen, die kunnen beheerd worden door groepen met gekende eigenschappen zoals de validiteit v/h meten proberen te beoordelen. Hoofdstuk 10 lijnt vele van deze standaardprocedures uit, die geassocieerd zijn met het gebruik van vragenlijsten.

11.2.3 Parameterschatting van de bevolking

Eens een waaier van metingen bestaat, wordt één van beiden gepubliceerd zoals een test of zoals het resultaat van procedures, uitgelijnd in sectie 11.2.2, kunnen vragenlijsten gebruikt worden om de scores v/d bevolking op testen te schatten. Bijvoorbeeld, je bent geïnteresseerd in het schatten v/d levels van het psychologisch welzijn onder politieambtenaren. Na een aangewezen steekproef, kan je een vragenlijst die de Algemene Gezondheidsvragenlijst (Goldberg, 1972) omvat, beheren en de resulterende scores behandelen als een schatting van het 'echte' level v/h psychologisch welbevinden van politieambtenaren. Deze schattingen kunnen dan vergeleken worden met normen, antwoorden en andere groepen waarbij de Algemene Gezondheidsvragenlijst in het verleden werd afgenomen. Parameterschatting kan gemaakt worden voor bijna alle types van vragen die je kan stellen.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

11.2.4 Hypothese en modeltest

Als metingen van sleutelconstructies al bestaan, dan kunnen vragenlijsten gebruikt worden voor testhypothese doeleinden. Gemeenschappelijke voorbeelden bevatten geteste oorzaakmodellen (e.g. de theorie van gepland gedrag) of confirmeren de factorstructuur die antwoorden v/d reeks van voorbestaande items onderlijnd. Gehypotheteerde verschillen tussen identificeerbare groepen van specifieke metingen zijn een andere gemeenschappelijke applicatie, zoals de evaluatie van een interventie (e.g. een onderwijsprogramma).

Ideaal gezien, moet je bovenstaande doeleinden gescheiden houden en gedrag, verschillende studies behandelen die ook elk een doeleind hebben. In realiteit, hoe dan ook, zijn gelimiteerde middelen waarschijnlijk om ervoor te zorgen dat je deze doeleinden in een vragenlijstenstudie combineert. Bijvoorbeeld, het is gewoon praktisch om nieuwe metingen te specificeren (e.g. een reeks van geschaalde items) en dan testhypotheses met dezelfde dataset te proberen. Deze praktijk neigt te betekenen dat de validiteit van de meting niet gevestigd is en terwijl de betrouwbaarheid tussen items kan worden beoordeeld, vereist de interpretatie van de data, noodzakelijk, een grotere oorzaak dan de zaak, metingen die werden gebruikt, had gevestigd.

Er is een belangrijke onderscheid om hier gemaakt te worden tussen het onderscheiden van vele vragen en het doorzoeken van de data om statistisch significante relaties te vinden en een meer theoretisch gedreven oefening. Met de opkomst van gemakkelijk te gebruiken computerprogramma's zoals SPSS, is er een groeiend verlangen om verkennende geproduceerde hypothetische gebruiken van vragen met hypothesetests te verwarren. Dit moet worden vermeden waar mogelijk.

11.3 Open vs. gesloten antwoordpatronen

Voor we naar individuele types van vragen kijken, is het nuttig om iets te zeggen over mogelijke antwoordpatronen.

- **Open-ended formats**

Er is een groot onderscheid tussen open en gesloten antwoordmogelijkheden. Met **open antwoordpatronen**, worden de bevroegden ondervraagd om hun antwoord neer te schrijven op een vraag in termen die ze zien overeenkomen. Wanneer er gevraagd wordt naar beroepen, is het belemmerend om alle mogelijke beroepen op te sommen, dus moet je het normaal mogelijk maken voor de bevroegde om een open antwoord te geven zodat hij zijn beroep kan neerschrijven. Een ander voorbeeld is, wanneer je mensen vraagt hun redenen te geven waarom ze glazen flessen recycleren. Hier moet je hen toelaten zoveel argumenten te geven als ze willen.

- **Closed-ended formats**

Gesloten antwoordpatronen eisen dat de onderzoeker een redelijk idee heeft van de waarschijnlijke antwoorden op de items. In het recyclagevoorbeeld, hebben ze een lijst nodig van waarschijnlijke redenen voor recyclage en antwoordmogelijkheden die indiceren welke v/d redenen van toepassing zijn op hen.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

De voordelen van gesloten antwoordpatronen zijn dat ze de antwoordalternatieven voor de respondent verduidelijken en dat ze het aantal dubbelzinnige antwoorden die kunnen gegeven worden reduceren. Open vragen zetten mensen vaak aan in het verstrekken van meervoudige antwoorden, zelfs als deze antwoorden grotendeels hetzelfde zijn.

- **Codings errors**

Ook, vanuit geestelijk standpunt, reduceren ze het aantal **coderingsfouten** in de dataset; Coderingsfouten komen voor wanneer de onderzoeker een open antwoord verkeerd interpreteert, in het stadium van verbale antwoorden kunnen de aantallen gebruikt worden voor computeranalyses. Respondenten kunnen gesloten antwoordpatronen snel beantwoorden. Op je vragen antwoorden is attractiever als ze onder tijdsdruk staan.

Er zijn veel soorten nadelen van gesloten antwoordpatronen, maar misschien is het meest belangrijke dat ze artificieel geforceerde keuzes kunnen creëren en onverwachte antwoorden onmogelijk maken. Jouw lijst van redenen voor recyclage kan een reden die heel belangrijk is voor sommige mensen niet bevatten. De antwoordcategorieën opmaken is vaak moeilijk als ze de volledige waaier van waarschijnlijke antwoorden moet bevatten.

Een ander probleem is dat de gedeelde meningen die bij de woorden horen gebruikt worden in vragenlijsten. Bijvoorbeeld, de term 'thee' wordt op een verschillende manier bij mensen gebruikt van verschillende sociale klassen en verschillende geografische locaties. De meeste mensen herkennen 'thee' als een drank, maar voor sommige mensen is het een kleine snack in de namiddag en voor sommigen een grote maaltijd in de vroege avond. Dit is eerder een eigenaardig voorbeeld, maar gesloten antwoordpatronen veronderstellen dat mensen dezelfde manier van begrijpen van items hebben en dezelfde antwoordcategorieën als de onderzoeker. Er zijn vele andere invloeden die voorkomen wanneer we gebruik maken van gesloten antwoordpatronen; deze zullen later meer in detail besproken worden in dit hoofdstuk.

Terwijl het lijkt dat er enorm veel problemen met gesloten antwoordpatronen zijn, is de hoofdrede voor hun voortdurende populariteit de moeilijkheid v/h analyseren van open antwoordmogelijkheden. Open antwoordenpatronen lenen zich er niet toe om numerieke analyses op dezelfde manier als gesloten antwoordenpatronen te vergemakkelijken. Het is mogelijk om zulke antwoorden in getallen om te zetten en het is natuurlijk mogelijk om een data te analyseren zonder toevlucht te zoeken in getallen en statistieken, maar de meeste vragenlijstontwerpers neigen naar het zoveel mogelijk gebruik maken van gesloten antwoorditems waar het mogelijk is.

Om over de problemen met gesloten items te geraken, is het essentieel dat de items die je kiest om te gebruiken en de antwoordmogelijkheden die je geeft, bruikbaar zijn voor mogelijke bevroegden en dat ze ze begrijpen. Dit betekent dat je de straat moet opgaan en praten met waarschijnlijke respondenten om uit te zoeken wat ze denken dat de sleutelvragen zijn en wat hun antwoorden zullen zijn. Een serie van focusgroepen doorlopen (zie hoofdstuk 14) is vaak heel nuttig voor dit doel. Vastgebonden interviews of focusgroepen, zodra ze beschreven zijn, geven ze nuttige inzichten die zouden moeten worden opgetrokken wanneer ze je vragenlijsten ontwerpen. Nadat je dit hebt gedaan, is het nog belangrijk dat zorgvuldig proefwerk is gedaan om te zien of de respondenten je vragen begrijpen en gepast antwoorden.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

11.4 Veelgebruikte antwoordpatronen

- **Categorical responses**

Voorbeelden vind je terug in Figuur 11.1. Noteer dat het met categorische antwoorden mogelijk is items te hebben waar de respondenten meer dan 1 antwoord kunnen omcirkelen, zoals het voorbeeld met 4 vragen uit de figuur..

- **Multiple-response items**

Zulke items zijn gerefereerd als meerkeuze items. Zorg is nodig wanneer de antwoorden gecodeerd worden aan zulke items in een computer, sinds, bijvoorbeeld, vraag 4 effectief 3 gescheiden antwoorden bevat: 1 voor welke appels werden gekocht, 1 voor peren en 1 voor sinaasappels

- **Rating scales**

Voorbeelden van classificatieschalen vind je in Figuur 11.2. Merk op dat de respondent hier wordt gevraagd om 1 v/d 5 alternatieve antwoorden te omcirkelen. Het is perfect mogelijk om de antwoordmogelijkheden voor te stellen zoals in Figuur 11. Je geeft elke optie een nummer, de respondenten kunnen gevraagd worden om het nummer dat correspondeert met hun keuze op te schrijven in een box naast de vraagstelling of om het antwoord aan te stippen zodat de antwoordmogelijkheden een kolom vormen. Box 11.1 behandelt enkele kwesties om deze antwoordopties te etiketteren.

- **Ranking scales**

Voorbeelden van gerangschikte schalen vind je in Figuur 11.4.

BOX 11.1: 'IK WEET HET NIET' EN 'GEEN MENING' ANTWOORDPATRONEN GEBRUIKEN

In een groot aantal vragenlijstenonderzoek, zal je vragen terugvinden die 'ik weet het niet' en 'geen mening' als één v/d mogelijke antwoorden aanbieden. Dit is gewoonlijk gedaan, in het bijzonder in studies over menselijke attitudes en opinies, om over het niet-attitude probleem te geraken. Dit werd eerst geïdentificeerd in een nieuw klassiek werk van Philip Converse (1964) die de mogelijkheid dat wanneer onderzoekers vragen stellen aan onderzochte mensen hun eigen antwoorden kunnen maken op de spot om een antwoord en om te vermijden dwaas te kijken. Het probleem hiermee dat hij suggereerde was dat het onwaarschijnlijk in zulke zaken dat het antwoord echt niets betekende. Als je mensen dezelfde vraag opnieuw stelde, soms op een anders manier, waren de antwoorden heel onwaarschijnlijk om enig toekomstig gedrag te voorspellen (vaak de hoofdreden waarom we i/d eerste plaats geïnteresseerd zijn in mensen hun houdingen).

Om niet-houdingen te behandelen, doet er het argument de ronde dat we mensen de optie moeten geven om te zeggen dat ze geen mening hebben en dat ze dat kunnen aanduiden bij gebrek aan een mening, zonder zich op een of andere manier inadequaat te voelen Dit moet de kwaliteit v/d data bewijzen en er zal minder 'geroddel' dat onze data verknoeid zijn. Voor vele jaren is dit de geaccepteerde wijsheid geweest, maar in een recente reeks van studies door Jon Krosnick en collega's is dit serieus uitgedaagd. Zonder in detail te gaan naar de bijna elegante studies hier, concluderen ze dat er een hele kleine evidentie is die 'ik weet het niet' en 'geen mening' opties aanbiedt, de kwaliteit v/d data verbetert. Ze tonen dat vele respondenten overnemen wat ze **satisficing** antwoordstrategieën noemen en de 'geen mening' opties wille gebruiken, zelfs wanneer ze een echte opinie hebben die ze

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

kunnen uitdrukken. Sommige van deze zullen gepast zijn voor een gebrek aan motivatie om hun houdingen te reflecteren en sommige passen onder tijdsdruk en vermoeidheid onder andere factoren. Terwijl ze niet zo ver gaan om te eisen dat exclusief 'geen mening' opties de kwaliteit van data-analyse zullen verbeteren.

Deze bevindingen, terwijl ze niet in het bijzonder nuttig zijn in het je vertellen zoals een vragenlijstontwerper wat je moet doen, moet je minstens een reden geven om eisen van anderen uit te dagen die willen dat je 'geen mening' opties toevoegt die de kwaliteit v/d data zullen verbeteren.

11.5 Regelmatige verwoordingproblemen

In deze sectie heb ik een waaier van regelmatige verwoordingproblemen samen gegroepeerd die je moeten bewust maken van Oppenheim (1992) en Sudman en Bradburn (1982), onder andere teksten, verstrekken meer voorbeelden van deze types van verwoordingproblemen.

Vage dubbelzinnige terminologie. Als je vaag bent i/h verwoorden van je vragen, ben je niet zeker wat met de antwoorden op de items bedoeld wordt. Een voorbeeld is het verwoorden van vaak gerapporteerde antwoordmogelijkheden voor items die gedrag rapporteren, zoals in Figuur 11.5. Wat bedoelt men hier met 'vaak'? Elk uur? 2 keer i/d 14 dagen? Zulke term is soms gerefereerd als een vage maat. De bevrageden zullen proberen om te raden wat je bedoelt met 'vaak', maar ze zullen niet allen dezelfde gok maken, wat tot verborgen dubbelzinnigheid in de data leidt.

Een ander probleem onder de zorgenrubriek zijn de slecht gedefinieerde termen. In onderzoek naar seksueel gedrag, bijvoorbeeld, zijn onderzoekers initieel scherp om mensen te vragen of ze voelden of ze gemengd waren of niet. Jammer genoeg, laat onderzoek zien dat het publiek onzeker is over wat 'gemengd' betekent in termen van een absoluut aantal van seksuele partners (Spencer, Faulkner & Keegan, 1988). Inderdaad, sommige mensen geloven dat promiscuïteit een term is die van toepassing is op iedereen die meer partners heeft gehad dan zij hebben. Vermijd dus dubbelzinnige termen.

Technische terminologie. Het lijkt een goed idee om technisch correcte terminologie te gebruiken om over meer problemen te raken van de ambiguïteit van dagelijks taalgebruik. Voor enkele onderzoeksonderwerpen kan dit aangewezen zijn, maar je moet je vorm zorgvuldig proeven om zeker te zijn dat bevrageden de termen begrijpen. Als het aangewezen is, kan je een technische term en een verklaring voor de problematische term geven in de introductie v/d vragenlijst. Je moet zoeken naar duidelijke Engels om te gebruiken, waar het mogelijk is.

Hypothetische vragen. In veel onderzoeksgebieden, ben je geïnteresseerd om mensen vragen te stellen v/h type 'Wat zou je doen als...?'. Zulke vragen over hypothetische toekomstige situaties moeten redelijk verschijnen voor de bevrageden zodat hun antwoorden betekenisvol zijn. Als je zou vragen, zeggen, 'Als zou verschijnen dat de Liberale Democratische Partij de volgende verkiezingen zou winnen, zou je dan voor hen stemmen?', zou de betekenis v/h antwoord afhangen van de bevragede die zou accepteren dat de Liberale Democratische Partij in een positie is om de verkiezingen te winnen, of dat een

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

realistische stelling is. Je zou kunnen denken dat het zo was en sommige bevrageden zouden met jou akkoord gaan, maar andere dan weer niet. Antwoorden van deze 2 groepen kan je niet vergelijken en je kan hier weinig aan doen behalve dat je ook kan vragen of die stelling eerst aanvaardbaar was.

Leidende vragen. Vragen zoals 'Ga je akkoord met de stelling dat het regeringsbeleid voor gezondheidszorg oneerlijk is?' veronderstellen voor sommige mensen dat je graag hebt dat ze met jou akkoord gaan. Gelijkaardig is de vraag 'Ga je ermee akkoord dat Brand Z witter wast?' veronderstelt harder om niet akkoord te gaan met de stelling dan een meer neutraal item. In zulke gevallen, kan je iets indiceren over wat bekeken moet worden door sommigen als een 'juist' antwoord. Vermijd leidende vragen.

Waardeoordelen. Itemverwoordingen moeten geen impliciete waardeoordelen bevatten. Op een vergelijkbare manier als leidende vragen, moet je niet je eigen visie uitdrukken of deze van de onderzoekssponsor in de vragenitems.

Contexteffecten. Deze zijn enigszins subtielere gevolgen op vragen die afhankelijk zijn van de natuurlijkheid van de rest v/d vragen van die vorm. Neem de volgende vraag als voorbeeld: 'Hoeveel pintjes heb je vorige week gedronken?' In de context van een onderzoek naar de levensstijl van jonge mensen en vrijetijdsactiviteiten, lijkt dit een redelijke vraag, en jonge mannen geven i/h algemeen relatief hoge aantallen als antwoord. Als je dezelfde vraag had gesteld in de context v/e vragenlijst naar gezondheid en hartkwalen, hadden de antwoorden lager gelegen. Je moet je bewust zijn v/d potentiële impact van omringende vragen op jouw doelitem. Box 11.2 bekijkt meer in detail een ander soort van contexteffecten, die met de vraagorde te maken hebben.

BOX 11.2 MEER OVER DE VOLGORDE V/D VRAAGORDE.

Schuman en Presser (1996) rapporteren een serie van studies die het hoogtepunt aangeven hoe de volgorde waarin de vragen gesteld worden, de gevoelige bevrageden, kunnen beïnvloeden. Ze merkten op dat de volgende algemene vraag over abortus was gebruikt in 2 onderzoeken i/d US, 1 in 1978 en het ander in 1979. De vraag was 'Denk je dat het mogelijk moet zijn voor een zwangere vrouw om een legale abortus te verkrijgen als ze getrouwd is en geen kinderen meer wilt?'. In het onderzoek uit 1978 zei 40.3% 'ja' op deze vraag, terwijl in 1979 54.9% 'ja' zei. Dit was een grote verandering in publieke opinie, als men de nominale waarde neemt, zoals er voorspeld was dat in 1979 een meerderheid nu gelegaliseerde abortus steunt terwijl dat niet het geval was een jaar geleden. Zoals je had verwacht, zal dan eerder een beroep worden gedaan op echte verandering i/d publieke opinie. Schuman en Presser namen een kijkje van dichterbij op de aangrenzende punten i/d onderzoeken en beslisten om sommige experimenten uit te voeren en te zien of een onderzoek over abortus in 1978 de verdere antwoorden om deze algemene vraag hebben beïnvloed.

In het experiment maakten ze gebruik van 2 vragen: de 'algemene' vraag hierboven en een meer 'specifieke' welke vroeg 'vind je dat het moet mogelijk zijn voor een zwangere vrouw om een legale abortus te verkrijgen als er een grote kans is op een serieuze afwijking bij de baby?'. De vragen werden voorgesteld in de context v/e groter onderzoek met de algemene vraag. één van beiden werd onmiddellijk voorafgegaan of gevolgd door de specifieke vraag. De andere vragen die aan deze items grensden gingen over zware relaties

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

en er was geen abortus bij betrokken. Onderstaande Tabel stelt de percentages voor die overeenkomen met elk item.

De tabel toont duidelijk dat terwijl de goedkeurings niveaus voor de specifieke abortusvragen hetzelfde blijven, de vragenvolgorde een grotere impact heeft op de aantallen die overeenkomen met de algemene vraag.

Schuman en Presser (1996) verstrekken een aantal mogelijke mechanismen om uit te leggen waarom dit effect kan voorkomen, en er is hier geen plaats om hierop in detail in te gaan. Hoe dan ook, dit voorbeeld is één v/d beter bekende voorbeelden van vraagvolgorde-effecten en er zijn vele anderen gevarieerde types en het is onmogelijk zeker te zijn dat subtiele volgorde-effecten afwezig zijn in vragenlijstenonderzoek. De enige echte controles kan je doen door experimenten als hierboven uit te voeren, hoewel deze van nature uit duur zijn en ze je nog steeds i/h onzekere laten over hoeveel mensen exact echt overeenkomen met het item!

Dubbelzinnige vragen. Items die een meervoudige opbouw impliceren, moeten vermeden worden als de betekenis v/d antwoorden onduidelijk is: bijvoorbeeld, 'Denk je dat het trainingsprogramma goed was en jou effectief nieuwe vaardigheden heeft geleerd?' Als iemand niet akkoord gaat met dit item, kon het zijn omdat ze dachten dat het programma algemeen goed was maar voor hen persoonlijk niet effectief was, of slecht en niet effectief of zelfs effectief voor hen ondanks zijn slechte kwaliteit. Hier is niet duidelijk met welke stelling men akkoord is of met welke niet.

Verborgen veronderstellingen. Items mogen geen verborgen veronderstellingen bevatten. Het klassieke voorbeeld van dit soort probleem komt voor i/h item 'Wanneer ben je gestopt je vrouw te slaan?'. Dit veronderstelt dat je gewoon bent je vrouw te slaan en dat je inderdaad een vrouw hebt om te slaan.

Sociale wenselijkheid. Terwijl het een bron van irritatie lijkt voor de onderzoeker v/d vragenlijst, houden mensen ervan zichzelf in een positief daglicht te stellen wanneer ze de antwoorden op de vragen. Als jou gevraagd wordt of je ooit aan liefdadigheid hebt gedaan, bijvoorbeeld, dan is 'nee' zeggen (veronderstel dat dit het correcte antwoord is) een aanwijzing over jou dat je niet wil vervoeren met de onderzoeker. Vele blijkbaar onschadelijke vragen hebben antwoordmogelijkheden die, als ze geselecteerd worden, iets negatief over de respondent kunnen indiceren. Dit leidt tot potentiële effecten i/d antwoordpatronen die je gewoonlijk wenst te vermijden.

Soms kunnen sociaal wenselijke fenomenen haast subtiel zijn. Bijvoorbeeld, Krosnik en Schuman (1988) hebben aangetoond dat mensen meer bereid zijn om akkoord te gaan met 'niet toegelaten' dan om hetzelfde ding te 'verbieden'. Deze antwoorden zijn logischerwijze equivalent, de laatstgenoemde is één gedachte om met het ongewenste autoritaire ondertonen te dragen, terwijl sommige mensen ten gunste v/h verbieden, minder vertellen aan jou, de onderzoeker.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

In sommige gevallen kan het nuttig zijn om items te gebruiken met zekere sociale wenselijke antwoorden, als dit van enig theoretisch of analytisch nut voor jou is. De Crowne-Marlowe Sociale Schaal (Crowne & Marlowe, 1964) wordt soms gebruikt voor dit doel, Box 11.3 bekijkt sociale wenselijkheid i/d context van cross-cultureel onderzoek.

BOX 11.3 GEBRUIK MAKEN VAN VRAGEN VOOR CROSS-CULTUREEL ONDERZOEK

De schijnbare eenvoud van de vragen maakt het heel verleidelijk voor onderzoekers die data willen verzamelen in een aantal verschillende landen en willen gebruik van landen of cultuur als een verklarende variabele. Eenvoudige voorbeelden kunnen vragen of mensen in land A meer voldoening ondervinden in hun job dan in land B, bevatten of mensen van Zuid Europese landen gelukkiger en minder depressief zijn dan mensen in Noord Europa.

Het standaardadvies wanneer geprobeerd wordt een vragenlijst in meer dan 1 land af te nemen is een origineel vertaalde vragenlijst verkrijgen. De **bijvertaling** probeert je vertaalde vragen in de doeltaal om te zetten om dan gescheiden en individueel de vragen te vertalen i/d originele taal. De taak is verzekeren dat de originele en de andere versies v/d vragen equivalent zijn qua betekenis met de vragenlijst. In praktijk is dit zeldzaam voor de versies om absoluut identiek te zijn, maar de meeste onderzoekers zijn bereid om gebruik te maken v/d vertaling als de 2 versies 'close genoeg' zijn qua betekenis.

Terwijl deze procedure hier wat streng over is, verzekert het niet dat scores betekenisvol te vergelijken zijn. Vele culturen verschillen i/d overeenkomst welke invulling van vragen i/h dagelijks leven voorkomen. In sommige landen zijn vragen enkel verzekerd, wanneer de regering of andere autoriteit hen sponsord. Mensen in deze landen zijn niet gewend aan het Westerse concept van onderzoek en wetenschappelijke onderzoek en willen antwoorden alsof ze aan de regering of autoriteit beantwoorden, met alle verwachte effecten dat met zich meebrengt.

Meer subtiel, wijzen Hui en Triandis (1989) erop dat in sommige culturen het uitdrukken van gemiddelde positief op vragenlijstitems gewaardeerd wordt en in andere is er een tendens om 'ja' te zeggen of 'akkoord' te gaan met de vragen – ook een **instemmend effect (acquiescence bias)** genoemd. Duidelijke data van zulke landen zijn niet makkelijk te vergelijken met gemiddelde scores in de eerstgenoemde landen die zullen neigen naar midden-schaal waarden terwijl de laatstgenoemde landen meer extreme waarden zullen produceren, *althoewel* er geen betekenisvolle verschillen zijn tussen de landen op het concept dat wordt gemeten. Eén oplossing hiervoor is de normalisatie proberen door score-items relatief uit te drukken op elk individueel gemiddelde over score-items. Een andere strategie is vermijden om gebruik te maken van antwoordschalen met middelpunten en/of het aantal antwoordopties reduceren tot op de schaal.

Ondanks deze remediërende opties, is het bereiken van cross culturele equivalentie van metingen zeer moeilijk en zijn onderzoekers goed geadviseerd om de cross culturele equivalentie van hun metingen te proberen (e.g. door gebruik te maken van multi-groep bevestigende factoranalyses – zie hoofdstuk 21) voor het veronderstellen van vergelijkingen of contrasten, legitiem gemaakt kan worden.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

Gevoelige kwesties. Je moet omzichtig zijn met de vraagstelling zodat al je respondenten jouw vragen even acceptabel als jou vinden. Wanneer je geëngageerd bent in onderzoek naar gevoelige kwesties (e.g. dood, seks, religie) moet je je er bewust van zijn dat je items inbreuken kunnen veroorzaken bij zekere groepen. Het is goed om i/d praktijk onmiddellijk naar deze gevoelige kwesties te vragen, maar toch met zoveel mogelijk sympathie voor je respondenten als mogelijk. Probeer geen gevoelige informatie indirect te verkrijgen door respondenten proberen te bedriegen. Als je iets niet onmiddellijk eerlijk kan vragen, dan moet je denken over hoe je naderbij de kwestie kunt komen via een alternatieve methode op de vragenlijst.

11.6 Types van informatie verzameld door vragenlijsten

Vragenlijsten kunnen gebruikt worden om een waaier aan types van informatie te verzamelen. Je kan vragen stellen over mensen hun achtergrond en andere feitelijke, demografische informatie. Hou kan vragen stellen over hun gedragingen, hun attitudes of geloofsovertuigingen, hun kennis of hun intenties en aspiraties. Elke soort informatie is geassocieerd met particuliere moeilijkheden, die hieronder worden besproken.

11.6.1 Achtergrond en demografische data

De meeste vragenlijsten pogen naar informatie over de achtergrond v/d bevragee. Een aantal teksten komen overeen met hoe naar deze demografische informatie te vragen (e.g. Sudman & Bradburn, 1982), en het is goed i/d loop der tijd boeken te raadplegen als er twijfel is over hoe bepaalde items gepresenteerd moeten worden. Hoewel deze types van informatie redelijk toegankelijk zijn voor de respondenten zelf, is het verrassend hoe vaak mensen weigeren deze informatie te geven. Je moet nadenken over volgende kwesties.

Leeftijd. Hoe accuraat is het om iemands leeftijd te weten? Sommige bevragee willen hun leeftijd niet exact geven, dus kan het aangewezen zijn om aan mensen te vragen hun leeftijd aan de duiden in een reeks van leeftijdscategorieën (e.g. 18-25,26-35,36-50,51-60). Hoeveel categorieën je nodig hebt, hangt af van hoe cruciaal het is om de respondenten te onderscheiden op basis van hun leeftijd. Als je de leeftijd meer accuraat wil weten, moet je hem direct vragen, en duidelijk maken dat het accuraat is om zijn/haar leeftijd te weten. Je kan naar leeftijd in jaren vragen, of in jaren en maanden. Als alternatief kan je naar de geboortedatum vragen. Vragen naar grotere precisie heeft het risico van sommige respondenten om in hun antwoord te falen.

Biologische geslacht. Het is een goed idee om een mannelijk/vrouwelijk item te maken. Als je de responscategorie open laat, zullen sommigen iets ongepast invullen. Hoewel sociale wetenschappers een onderscheid trekken tussen biologische geslacht en geslacht en vaak wensen om het geslacht v/d bevragee te classificeren, de term 'geslacht' (=gender) wordt niet goed begrepen door respondenten en brengt sommige mensen in verwarring. Tenzij het centraal is voor jouw onderzoek, is het waarschijnlijk makkelijker om gebruik te maken van items zoals in vraag 2 in Figuur 11.1.A 'Wat is jouw geslacht?' kan bepaalde secties i/d maatschappij ergeren en onbruikbare antwoorden produceren.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

Etnische origine en nationaliteit. Etnische origine en nationaliteit zijn 2 zaken van informatie over de respondenten die je nodig hebt om vragen te stellen over het feit dat de hele ondervraging voor deze informatie, een zware politieke bagage heeft. Vele mensen verwarren nationaliteit met etniciteit en, als onderzoeker, moet je absoluut duidelijk zijn welke informatie je nodig hebt en waarom. Denk eraan dat 'Engelsman' zijn, over nationaliteit gaat, niet over etniciteit. Respondenten willen weten waarom hun etniciteit of nationaliteit relevant is voor jouw studie en op welke manier je van deze informatie gebruik zult maken. Onderzoek dat belangrijke verschillen tussen etnische groeperingen die als politiek verdacht worden bekeken door welke groepen dan ook, aan het licht brengt, komen waarschijnlijk naar buiten in het onderzoek. Als je naar de nationaliteit en/of etniciteit moet vragen, ben je zeker dat zulke informatie niet systematisch gebruikt kan worden ten nadele van een groep. Inderdaad, dit is allemaal gelinkt aan demografische data. Als je wenst de respondent hierover te ondervragen, kunnen de items in Figuur 11.6 helpen om verwarring te reduceren.

Sociale klasse of socio-economische status. Sociale stratificatie is een onderwerp waarover zoveel is geschreven dat het moeilijk is om eenvoudige begeleiding te verstrekken voor goede oefening. Er zijn verschillende systemen van classificatie, van welke de Standard Occupational Classification de best gekende is en degene die gebruikt wordt door de UK Office voor Nationale Statistieken. De meeste systemen impliceren het bepalen v/e klasse op basis v/h beroep. Dit betekent dat het verkrijgen van genoeg informatie over iemands job, een accurate classificatie toelaat. Een gekend probleem is dat als iemand zegt dat hij een 'ingenieur' is, dat kan gaan van iemand die TV's herstelt, tot iemand die nucleaire kerncentrales ontwerpt. Je hebt meer informatie nodig, zoals verkregen in Figuur 11.7 (aangepast van het Economic and Social Research Council 16-19 initiative: banks et al., 1992).

Wanneer we vrouwen bestuderen is het moeilijk om te weten wiens sociale klasse/status moet worden beoordeeld. Er is een debat (e.g. Dale, Gilbert & Arber, 1985) over hoe vrouwelijke sociale klassen gemeten moeten worden, particulier als vrouwen hun job neigen naar een lager bezette status dan de jobs van mannen in sommige classificatiesystemen. De klasse/status v/e vrouw baseren op het beroep van haar echtgenoot is gewoonlijk praktisch, maar is waarschijnlijk ongehoord en negeert degene die niet getrouwd zijn.

Er komen ook moeilijkheden onder mensen voor wanneer we proberen de beroepen van jonge mensen te classificeren. Gewoonlijk zijn beroepen onder mensen aan het begin van hun carrière geneigd een lagere status te hebben, en al gauw krijgen ze een carrière met hogere status in hun verder leven. Gebruik maken v/d klasse/status v/d ouders is een mogelijke oplossing, maar het is onduidelijk op welke leeftijd een persoon zijn beroep moet bekeken worden als een goede indicator van zijn klasse/status. Het classificeren van studenten en werklozen geeft ook problemen.

Wanneer je vraagt naar de sociale klasse/status moet je duidelijk in gedachten hebben wat je echt wil weten over de respondent. Sociologen hebben decennia onderzoek gespendeerd naar wat onze sociale status bepaald, en zelfs een vluchtige onderdompeling i/d literatuur maakt duidelijk dat zulke concepten als 'klasse', 'status' en 'voordeel' complex en hele gladde dingen zijn: psychologen moeten zich ervan bewust zijn dat er een verleiding is om metingen van 'status' onconditioneel te accepteren. Voor veel psychologische applicaties is het duidelijker om eenvoudigweg naar factoren zoals inkomen en

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

onderwijsgeschiedenis te vragen, als je meer in deze variabelen geïnteresseerd bent dan in stratificatie gebaseerd op beroep.

Inkomen. Een persoon zijn inkomen is misschien één v/d meest gevoelige kwesties waar je naar kan vragen in sociaal onderzoek. Verzoeken om nauwkeurige bedragen worden vaak beschouwd als verdacht, en gewoonlijk is de praktijk in marktonderzoek om inkomenscategorieën te verstrekken (e.g. £0-£5000 p.a., £5001-£10,000 p.a., ...) en vragen ze respondenten om één categorie te selecteren. Respondenten hebben het nodig verzekerd te worden dat hun antwoorden niet in handen van the Inland Revenue of andere overheidsinstanties komen.

Met vele feitelijke types van antwoorden kan het nuttig zijn om respondenten te bevragen om een vakje aan te duiden als ze bepaalde informatie niet willen verstrekken. Dit helpt je een onderscheid te maken tussen data die ontbreken omdat mensen de informatie niet willen verschaffen en data die ontbreken omdat mensen eenvoudigweg verwaarlozen de test volledig in te vullen. Het verstrekken v/e optie om niet te antwoorden zoals deze, helpt mensen om zich meer relaxed te voelen over het verstrekken van andere soorten informatie. Mensen het gevoel geven dat ze absoluut op alles moeten antwoorden, geeft hen eerder een gevoel dat ze niet overal op willen antwoorden. Je moet dit duidelijk niet doen met items die cruciaal zijn voor jouw studie.

Er is een nuttige discussie over alternatieve manieren om naar informatie i.v.m. sociale stratificatie te vragen (inclusief voorbeelden) op de CASS Web Page (zie Sectie 11.10).

11.6.2 Gedragsrapportage

Op een natuurlijke manier vragen stellen over eerder gedrag, veronderstelt een accuraat geheugen, zowel voor gebeurtenissen als voor een bereidheid deze te rapporteren aan de onderzoeker. Beide veronderstelling hebben het nodig om opnieuw attent te zijn voor elk nieuw item dat je genereert.

Het komt niet als een verrassing dat gevoelige en sociale ongewenste gedragingen vaak fout gerapporteerd worden, als ze al gerapporteerd worden. Vragen over seksuele activiteiten, veroorzaken in sommige groepen te veel rapportering en in sommige groepen te weinig (zie Boulton, 1994). Rapporteringen van betrokkenheid (of niet) bij illegale praktijken is ook iets om als fout naar voren te komen.

Het zou een fout zijn om te veronderstellen dat veronderstellingen enkel toe te passen zijn op de rapportering van private en/of ongewenste handelingen. Sudman en Bradburn (1982) rapporteren studies die veronderstellen dat te veel gerapporteerde veronderstellingen ook toe te passen zijn op sociaal verlangend gedrag (e.g. donaties aan liefdadigheidsinstellingen, gebruik van bibliotheek). Gegeven deze problemen, is de beste oplossing i/d afwezigheid van bevestigende gegevens, ergens i/d vragenlijst toevoegende items introduceren om de consistentie van rapportering te testen. Als iemand je een foute interpretatie van zijn gedrag gaat geven, als ze dan inconsequent zijn, heb je ten minste duidelijke gegronde redenen om hun antwoorden uit jouw analyses uit te sluiten.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

- **Bogus pipeline**

In sommige omstandigheden is het mogelijk om bevrageden te laten geloven dat je een alternatieve manier hebt om dingen over hun gedrag te weten te komen. Deze tactiek wordt **valse pijpleiding** (= 'bogus pipeline') genoemd. In een vragenlijstenstudie over het rookgedrag bij kinderen, namen Evans et al. (1978) speeksel steekproeven op het moment v/d ondervraging en dat leidde ertoe dat de respondenten geloofden dat het speeksel gebruikt zou worden om hun rapporteringen over hun gedrag op de vragenlijst te bevestigen. In feite waren de kosten v/h speeksel te hoog om toe te laten dat al het speeksel getest zou worden, maar het werd vergeleken met een controlegroep, die dacht dat hun gedrag door een monitor kon worden gerapporteerd bij hogere niveaus van roken. Waar aangewezen, lijkt deze strategie de kwaliteit van rapportage data van gedrag te verbeteren, hoewel je je bewust moet zijn van weloverwogen pogingen om respondenten te bedriegen, meer bepaald als je hen niet volledig wil briefen.

De beoordeling v/d frequentie van gedrag was i/h verleden een gebied waarin veel onderzoeksactiviteiten plaatsvonden (zie Gaskell, Wright, & O'Muircheartaigh, 1993). Wat duidelijk is, is dat je vage antwoordcategorieën moet vermijden (zoals 'regematig'), zoals hierboven werd besproken. Wanneer je vraagt naar hoe vaak mensen iets doen, vinden mensen voor vele gebeurtenissen het gemakkelijker om te schatten hoe vaak ze dat hebben gedaan in een bepaalde tijdsperiode omdat het onwaarschijnlijk is dat ze zich elke keer dat ze dat deden zich kunnen herinneren. Wanneer je naar meer herinneringen over grote gebeurtenissen in iemand leven vraagt, kan een meer specifieke oproep worden gedaan.

11.6.3 Attitudes en meningen

De attitudes en meningen van mensen zijn vaak van groot belang, maar er is een kleine consensus over hoe je ze best meet. De meest gebruikte procedure is een stelling presenteren en mensen vragen aan te duiden op een schaal (van meestal 5 of 7 punten) hoe sterk ze akkoord gaan met de stelling (zie Figuur 11.3). Het is mogelijk om meer dan 5 of 7 punten te gebruiken. Je kan een lijn verstrekken met de einden 'sterkst akkoord' en 'sterkst niet akkoord' en de mensen eenvoudigweg vragen om hun voorkeurspositie op deze dimensie aan te duiden. Deze procedure vereist dat de onderzoeker gebruikt maakt van een heerser of een malplaatje op elk antwoord om een bruikbare score terug te winnen voor de computerdoeleinden.

Een alternatief voor de classificatieschaal is het dwingende keuze ontwerp waarin 2 verzettende veronderstellingen worden voorgesteld en de respondent moet kiezen tussen beiden. Deze procedure is minder gemeenschappelijk omdat ze geen informatie geeft over de extreemheid van akkoord zijn/niet akkoord zijn. Hoe dan ook, een 5- of 7-punten classificatieschaal kan eerder leiden tot teveel neutrale antwoorden (noch akkoord, noch niet akkoord) dan tot het geven van een mening.

Alle pen en papier attitude metingen maken een aantal assumpties. De eerste is dat mensen eigenlijk attitudes naar de kwesties hebben en dat ze toegang tot hen hebben. De 2de is dat over deze voldoende kan worden nagedacht in simpele classificaties van dwingende keuze oordelen. Soms zal je het type classificatieschaal gepresenteerd zien in Figuur 11.3 dat

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

refereert naar de schaal van Likert. Dit is enkel technisch juist als het item zich ontwikkelt terwijl het de standaardprocedure van Likert volgt en dit is niet altijd het geval.

Gegeven dat deze soorten problemen er zijn, is het gewoon om meervoudige vragen te stellen over dezelfde attitude v/e object i/d hoop dat een grotere accuraatheid zal worden bereikt. Meervoudige items meten van de toegelaten attitudes voor de mogelijkheid v/h meten de interne geloofwaardigheid v/d items en dus hoeveel 'fouten' er zijn in de meting v/d attitude (zie ook hoofdstuk 10).

11.6.4 Kennis

Vaak is het nuttig om feitelijke kennis in een vragenlijstenonderzoek te beoordelen. Zulke 'tests' kunnen worden uitgevoerd, maar over de validiteit van antwoorden en dus de kennisscores moeten worden nagedacht om in twijfel te trekken. Tenzij je aanwezig kan zijn op het tijdstip v/h testen, kan je niet zeker zijn wie de test heeft beantwoord. Dit kon van toepassing zijn op de hele vragenlijst, natuurlijk, maar mensen kunnen simpelweg aan anderen vragen om hen te helpen met moeilijke vragen zodat ze niet onwetend lijken. Tests van deze soort kunnen redelijk met succes worden gebruikt in niet-onderzoeksopzetten bij populaties zoals studenten en werknemers waar je wat controle kan uitoefenen over de testcondities.

11.6.5 Intenties, verwachtingen en aspiraties

Vele sociale psychologische theorieën zijn betrokken bij het rekenschap geven van bedoelingen, verwachtingen en aspiraties die eerlijk gemakkelijk beoordeeld worden via vragenlijsten. Je moet oppassen om een aangewezen tijds kader voor zulke items te specificeren. Vage specificaties kunnen leiden tot vage antwoorden. Bijvoorbeeld als je zou vragen 'verwacht je om naar het buitenland te reizen i/d toekomst?', kunnen bevroegden zeggen 'wie weet?'. Een betere vorm om te ondervragen zou zijn 'Verwacht je om naar het buitenland te reizen volgend jaar, voor zover je nu kan zeggen?'

11.7 Bestaande schalen en metingen

Wanneer we gebruik maken van getroffen maatregelen, wordt er vaak geprobeerd om de verwoording van sommige punten te veranderen om hen beter te laten klinken of om hen een beetje te verduidelijken. Het is bijna verrassend hoeveel gepubliceerde en reeds lang gevestigde metingen fouten in worden bevatten zoals deze die zijn uitgelijnd in de vorige secties van dit hoofdstuk. Het is ook zo dat schalen die ontwikkeld worden in andere landen specifieke culturele zinnen kunnen bevatten of vertrouwdheid met culturele normen veronderstellen die ongepast zijn voor jouw steekproef. Moet je die puntverwoordingen dan veranderen of laten zoals ze zijn?

Het is niet mogelijk om dit te beantwoorden met een categorische 'ja' of 'nee'. Eén kant v/h argument zegt dat het knoeien met puntverwoordingen de natuurlijkheid v/d schaal zal veranderen zodat ze niet langer equivalent is met de originele. Vandaar dat bij de vergelijkbaarheid van scores tussen jouw studie en bestaand onderzoek het niet langer aangewezen is om de schaal te gebruiken. Je zou kunnen worden verleid om kleine

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

veranderingen toe te passen in de hoop dat de schaalcores nog steeds vergelijkbaar zijn, i/d afwezigheid van steunende validiteitdata, kan dit niet worden verondersteld.

De ander kant v/h argument zegt dat het povere onderzoekspraktijken zijn om vragenlijsten te beheren die zinnen of assumpties bevatten waar je respondenten niet in thuis zijn. Het kan hen vervreemden of laten denken dat de items belachelijk en niet serieus zijn. Als voorbeeld, vroegere versies van de Wilson-Patterson Conservatism Scale (Wilson & Patterson, 1968) bevatten items die mensen vragen chaperonnes te onderschrijven (of niet) en pyjama feestjes onder andere potentiële indicatoren van conservatieve attitudes. In die tijd (the 1960's) waren chaperonnes en pyjama party's actueel en in trek in vragenlijsten, maar vandaag doen deze items de wenkbrauwen fronsen.

Het punt over het laatstgenoemde voorbeeld is dat de schaal vermoedelijk niet langer particulier valide is (inderdaad, Wilson vernieuwde later de schaal). Zelfs als je wenst huidige niveaus van conservatisme te vergelijken met deze die gevonden werden in de 1960's en 1970's door gebruik te maken van equivalente metingen, is het betwifelbaar dat zulke vergelijkende studie heel informatief zou zijn. Je moet altijd nadenken dat dit potentiële gebrek van validiteit wanneer we nadenken over het gebruik van een bestaande meting, niet gevalideerd was op het type steekproef dat jij ging bestuderen. Je hebt het nodig om na te denken om het proberen en om de validiteit voor jezelf te vestigen (e.g. via een criterium dat groepen benadert, zie Hoofdstuk 10).

11.8 Vragenlijst lay-out

Deze sectie behandelt kwesties die de presentatie van jouw vragenlijst bekijken. Er is altijd een inruil tussen aan de ene kant, een betere presentatie en dus, laat ons hopen, beter gekwalificeerde data en een hogere antwoordgraad en aan de andere kant de verhoogde kosten. Dit is belangrijk, zelfs als je aanwezig gaat zijn wanneer de vragenlijst beheerd wordt.

De motivatie v/d respondent. Tenzij je aanwezig wilt zijn op de administratie, moeten verklarende nota's altijd verstrekt zijn. Dit moet de brede doelstellingen v/de studie beschrijven en waarom de individuele naleving belangrijk is. Het individu moet aangemoedigd worden om te voelen dat de antwoorden getaxeerd worden door jou en dat je ze met respect zal onderzoeken. Waar mogelijk, kan je de anonimiteit voor respondenten verzekeren. Als het onderzoeksopzet is zoals je er één nodig hebt om capabel te zijn om individuele antwoorden te identificeren, verzekert dit kennis en vertrouwen (en, natuurlijk, betekenis). Als je de records v/d antwoorden op de computer bewaart, kan dat respondenten identificeren, en kan je zoeken bij de geregistreerden onder de Data Protection Act als beheerder van zulke informatie. Vertel de bevrageden dat je dit hebt gedaan.

Verstrek feedback v/d respondenten (dat is altijd goed om te oefenen), en leg uit hoe dit wordt bereikt. De naleving zal waarschijnlijk hoger zijn als de respondenten kunnen vinden wat met het onderzoek gebeurt en welke voordelen eruit gehaald kunnen worden.

Je moet deelnemers altijd bedanken voor hun hulp i/d introductie en op het einde v/h onderzoek.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

Herkenningsstekens. Het is goed het huishouden te doen om in staat te zijn om individuele vragenlijsten te identificeren (niettemin van niet noodzakelijke individuele respondenten) zodat wanneer je problemen ondervindt met de data, kan je later nog gebruik maken van de computer die je vertelt met welke vragenlijsten het probleem geassocieerd is. Dit mislukt als je het doet met een grootschalig onderzoek en het wordt zeer moeilijk om valide correcties op de data te maken.

Lengte. Er zijn geen regels over de lengte v/e vragenlijst, omdat dit zo zeer afhangt v/h onderwerp v/d studie, de methode van distributie (e.g. post, face-to-face) en het anticiperende enthousiasme van je respondenten. Hoe dan ook, er zijn sommige ruwe richtlijnen die kunnen gegeven worden.

Het probleem waar de meeste onderzoekers mee te maken krijgen is hoe alle vragen te stellen die ze willen stellen, zonder hun respondenten te vermoeien of te vervelen. Hoeveel tijd het in beslag neemt om een vragenlijst te beantwoorden, kan alleen echt worden beoordeeld via proefwerk, en inspanningen zouden moeten worden geleverd om de vorm op mensen te onderzoeken, die waarschijnlijk zijn, op eerdere gronden, er moeilijkheden mee te hebben. Ervaring leert ons dat vormen die meer dan 45 min. in beslag nemen om de vragenlijst in te vullen, enkel aangewezen zijn waar de respondent kan verondersteld worden om heel gemotiveerd te zijn, jou te helpen.

Hele korte vragenlijsten (1 of 2 pagina's) hebben deugd v/h overmatig belasten van respondenten, hoewel ze het geen van allen serieus nemen. Het zou zeldzaam zijn dat een aanzienlijke onderzoekskwestie kon beschreven worden in zulke kleine vragenlijst, en sommige respondenten gaan denken dat de oefening enkel oppervlakkig kan zijn en dus een minder serieuze attitude tegenover het antwoorden veroorzaakt.

De volgorde v/d vragen. Dit lijkt een groeiende overeenkomst in sociaal onderzoek naar collectieve informatie over de gegevens (leeftijd, geslacht, etc.) v/d bevrageerde op het einde v/d vragenlijst. Dit is informatie die mensen duidelijk toegang verlenen en als je het op een geschikte manier vraagt, zullen ze een klein verschil in het verstrekken hebben. Als ze de vragenlijst aan banden leggen, krijgen ze minder belastende vragen.

Het is ook zeldzaam om extreem gevoelige vragen onmiddellijk aan het begin v/d vragenlijst te zetten. Mensen hebben tijd nodig om eraan te wennen dat ze gebruikt worden voor types van kwesties waar jij in geïnteresseerd bent, en starten met jouw vraag 'wanneer ben je gestopt met je vrouw te slaan?' zal de respondenten geen gemakkelijk gevoel geven.

Dichtheid v/d vragen. Je kan geprobeerd hebben om een groot aantal vragen op een klein aantal pagina's te proppen zodat de vragenlijstenbundel niet te dik en ontmoedigend lijkt. Dit is algemeen averechts zoals vele items afvuren in een kleine ruimte maakt dat de vorm er complex uitziet en de mogelijkheid dat respondenten verward raken en hun antwoorden op een verkeerde plaats zetten. Een duidelijke layout zal de mogelijkheid om valide informatie van jouw steekproef te verkrijgen, verbeteren.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

Vragen die niet op iedereen van toepassing zijn. Het is vaak het geval dat je gedwongen wordt om gebruik te maken van een enkele vorm om vragen te stellen en sommigen hiervan zijn niet van toepassing op sommige mensen. Bijvoorbeeld, je kan aan werkloze repondenten niet vragen hoeveel uur ze werken. Als je geen gescheiden vragenlijst voor werklozen kan verstrekken, heb je **filtervragen** nodig. Een voorbeeld is weergegeven in Figuur 11.8.

Lettersoort en grootte. Sommige mensen zullen een klein packet tekst moeilijk vinden om te lezen. Neem een duidelijk lettertype (lettersoort) en maak het redelijk groot (12 punten of groter). Gebruik een verschillend lettertype of kleur voor instructies en vette of cursieve letters voor filtervragen als je zulke mogelijkheid hebt.

Het gebruik van grafieken in antwoordopties. De meeste respondenten hebben geen idee, of vinden het niet nodig om te weten dat hun zorgvuldige gedachten door de antwoorden op onze vragen worden omgezet in aantallen voor statistische analyse. Inderdaad, ze houden niet van het idee dat hun overeenkomst uit het hart met een stelling op een kwestie zal worden omgezet in een enkel aantal dat later zal worden bijeengevoegd met een reeks andere antwoorden in een samengestelde index (zie Hoofdstuk 10).

Hoewel het vaak wordt gebruikt, mensen vragen om te antwoorden door een nummer op een schaal te omcirkelen, draagt dat bepaalde bedreigingen met zich mee op de validiteit v/d data. Eerst en vooral, zijn er degene die verkeerdelijk veronderstellen dat groter misschien beter is en de natuur v/d antwoordschaal misverstaan. Er zal ook iemand zijn die de genummerde schalen niet begrijpt en niet in staat is om de conceptuele sprong te maken om de cijfers te linken aan een akkoord/niet akkoord dimensie. Er zijn vele verschillende manieren hierover. Eén daarvan is aantallen verlaten en aankruisvakjes gebruiken die opgemaakt zijn in een lijn die de relevante antwoorddimensie impliceert. Een andere mogelijkheid is gebruik maken van tekeningen zoals 'smiley's' die blijheid/verdriet teweegbrengen met een kijk op de vragenlijstitems. Dit is i/h bijzonder een nuttige benadering met kinderen.

11.9 Conclusie

Dit hoofdstuk heeft geprobeerd je alert te maken voor vele veelvoorkomende problemen in vragenlijstenontwerp. De oplossingen die ze hier stelden zijn bedoeld als leidraad om goed te oefenen maar je moet niet denken dat dit de enige mogelijke oplossingen zijn voor deze moeilijkheden. Er kon veel meer inventief gebruik worden gemaakt van vragenlijsten dan momenteel het geval is. Gidsen zoals deze komen noodzakelijk overeen met veelvoorkomende problemen, maar je moet voor jezelf grenzen opleggen om vragen te stellen over de brede algemene onderwerpen die hier behandeld worden. Breakwell en Canter (1993), bijvoorbeeld, illustreert een aantal mogelijkheden voor alternatieve vragenlijsten op de sociale psychologische onderwerpen van sociale representatie; zule experimenten moeten ook worden gesteund in andere onderzoeksdomeinen.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling Hoofdstuk 11

11.10 Verdere lezing

Oppenheim's (1992) tekst is een goede en duidelijke introductie op vragenlijstenonderzoek, zoals in het oudere Sudman en Bradburn (1986) boek. Susman en Pressers (1996) boek rapporteert een intrigerende reeks van experimentele studies met onderzoeksdata die de gevoeligheid v/d respondenten benadrukken om minder belangrijke verwoordingsveranderingen in vragenlijsten vrij te laten. Deze wensen voor een eigentijds idee van deze effecten moet een kijk nemen op het werk van Gaskell et al; (1993). Informatie over hoe vragen te onderzoeken over persoonlijke gegevens kan worden gevonden in de Centre for Applied Social Surveys (CASS) Web page (at <http://www.socstats.soton.ac.uk/CASS>). Dit geeft informatie op de manier waarop zulke vragen worden beantwoord in grote sociale onderzoeken en 1 hoop is de beste oefening te promoten in dit gebied en sommige standaardisaties te zoeken, waar mogelijk.